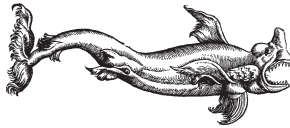

Gaaphonger

DE KIFT

INHOUDSOPGAVE

I	GAAPHONGER	
II	HALFSLAAP	5
III	DE VERTE	6
IV	ZAAGVEDEL	9
V	LANDSCHAPSKOP	10
VI	VISCH	13
VII	LIEREMAN	14
VIII	NERGENSHUIZEN	17
IX	WINDHAAN	18
X	SCHRIELKIP	19
XI	ANGLÈ HEEVLI	
XII	KALAN HUUTO	20
XIII	ACHTERBOEG	23
XIV	HOE DAN	24
XV	DWARS DRIJVER	26
XVI	ROOK	29
XVII	GISTERMORGEN	30
XVIII	RONDEDANS	32

HALFSLAAP

A~~CHTER~~OVERGELEUND TEGEN EEN KRAT HANDELSWAAR STAK IK
 EEN PIJP OP EN STAARDE OVER HET WATER. IK VOELDE ME BETER,
 GOEDGEMUTST DOOR HET GELUK DAT IK HAD GEHAD EN HET VOOR-
 UITZICHT BINNEN EEN JAAR WEER TERUG TE ZIJN IN HOLLAND. IK
 DEED M'N OGEN DICHT EN ZAG DE RIVIER VOOR ME, EEN HELDER, ~~ACHTER~~
 OPWINDEND BLAUW ONDER DE ZON, DE MAATS AAN DE RELING, IKZELF ~~OVERGELEU~~
 AAN HET ROER, DE KADES VOLGEPAKT MET DANKBAAR JUICHEND VOLK.
 "STUUR, JE BENT VOOR ONS VAN ONSCHATBARE WAARDE GEWEEST OP
 DEZE EXPEDITIE, ONSCHATBAAR. ZONDER JOU HADDEN WE HET NOOIT
 GERED. WAT MOET JE ERVOOR HEBBEN, MAN? ZEG HET EN HET IS VAN
 JOU."

IK WORD LANGZAAM WAKKER, EEN ONDUIDELIJKE TIJDSPANNE IS
 VOORBIJGEGLIEDEN — EEN MINUUT? EEN UUR? ERGENS VANDAAN
 KLINT KRANKZINNIG GELACH. IK WRIJF M'N OGEN UIT EN KRIJG HET
 GEVOEL DAT NIET ALLES IS ZOALS HET ZOU MOETEN ZIJN. NEEM NOU
 DE SCHADUW DIE BOVEN ME OPRIJST. IK TUUR OMHOOG. "KOEK?"
 PROBEER IK. ER KOMT GEEN ANTWOORD. WAT IK ZIE IS IN HET GE-
 HEEL NIET GERUSTSTELLEND. EEN SCHEVE BEK EN STOMPZINNIGE
 VARKENSOOGJES, DE DIKKE OREN VAN EEN GEBOREN PUMMEL.

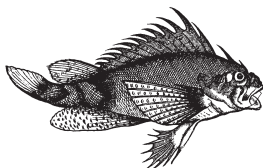
DE GERIMPELDE ONDERARM SLEURT ME MOEITeloos OVEREIND,
 ALSOF IK EEN BAAL VODDEN BEN. "IJ SCHURFTIGE HOND," SIST HIJ,
 ZO ZACHT ALSOF HIJ LIEVE WOORDJES FLUISTERT. "IJ BUIKZIEKE,
 VUILE SMEERLAP. VROEGER WAS IK EEN RESPECTABEL MENS. EEN
 VAKKUNDIG HANDWERKSMAN. EN KIJK NOU EENS WAT ER VAN ME GE-
 WORDEN IS! MOET JE KIJKEN WAAR IK TERECHT GEKOMEN BEN! IN
 DEZE GODVERGETEN UITHOEK. EN ALLEMAAL DOOR JOU, ZAK! IK VER-
 MOORD JE, IK KNIJP JE STROT DICT TOT JE PAARS ZIET. IK DRAAI JE
 KOP VAN JE ROMP!"

IK PROBEERDE TE SCHREEUWEN, MAAR MIJN LUCHTPIJP WAS
 DICHTGEKNEPEN, ER KWAM NIETS UIT. ER RESTTE MIJ NIETS DAN EEN
 BLIND HOPELOOS GEMAAL, TERWIJL HET LEVEN UIT ME WEGSPOELDE
 ALS WATER DOOR EEN AFVOER.

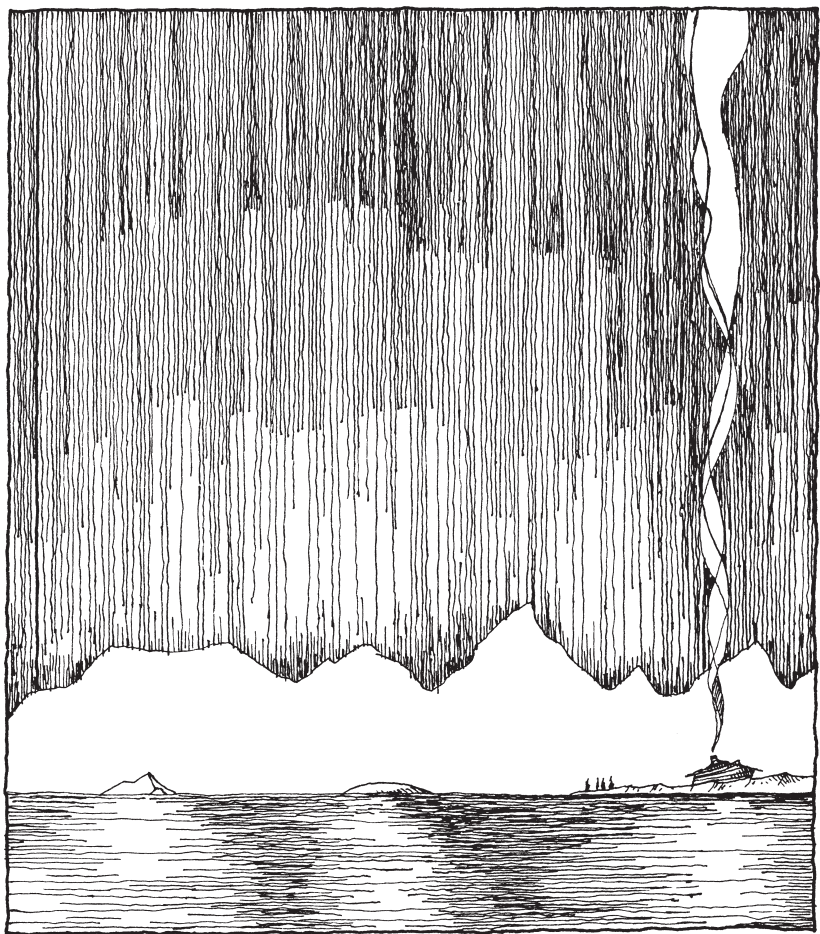
DE VERTE

IK HEB MIJ MET MOEITE ALLEEN GEMAAKT
 JE ZOU NIET ZEGGEN: JE ZOU NIET ZEGGEN DAT
 HET ZOVEEL MOEITE KOST ALLEEN TE ZIJN
 HOE LANGZAAM HEB IK DE ZEE
 TOEGEWOVEN MAANDEN LANG MAANDEN LANG
 MAAR IK DENK NIET LANGER
 IK DENK NIET MEER AAN DIE UREN
 BLAFFEND ALS HONDEN IN DE VERTE
 IK VERTROUW NIET OP DE LENTE
 EN DENK NIET NA OVER DE ZEE
 IN HEEL DE WERELD KAN MAAR ÉÉN WATER MIJ BEKOREN
 DAT IS, BIJ AVONDGEUR, EEN KILLE DONKERE PLAS
 WAAR EEN GEHURKTE KNAAP, IN DROEF GEPEINS VERLOREN
 ZIJN BROZE BOOTJE VIERT OF HET EEN VLINDER WAS

IK HEB MIJ
 MET
 MOEITE

ZAAGVEDEL

DE EERSTE OPRUKKENDE IJSSCHOTS KWAM DE BAAI DRIE WEKEN LATER BINNEN. HET WAS MAAR EEN KLEINE, NIET VEEL GROTER DAN ONZE SLOEP, MAAR DAT HIJ ZO ONGEHINDERD ONZE BESCHUTTE HAVEN BINNEN KWAM DRIJVEN OVERTUIGDE ME ERVAN DAT ER SPOEDIG MEER Zouden OPRUKKEND

“MOET JE ZIEN HOE HIJ AARZELT,” ZEI KOEK, TERWIJL WE TOEKEKEN HOE DE SCHOTS DE KUST NADERDE DICHT BIJ WAAR WIJ WAREN AFGEMEERD. “HET IS BIJNA ALSOF HIJ HIER PER ONGELUK TERECHT IS GEKOMEN EN NU NIET MEER WEET WAT HIJ MOET DOEN. ALS IN EEN KAMER VOL MENSEN, MET EEN HOOP GEROEZEMOES VAN STEMMEN DIE BIJ ZIJN ONVERWACHTTE, ONGEVRAAGDE BINNENKOMST PLOTSELING ZIJN STILGEVALLEN.”

“ALS EEN HOND IN EEN KEGELSPEL,” ZEI IK. “ROEI ER NAAR TOE EN STEL HEM OP ZIJN GEMAK.” MAAR KOEK REAGEERDE SOMBER: “DAT HEEFT TOCH GEEN ZIN, ZO METEEN LOOPT HIJ AAN DE GROND, ÓF OM TE DOOIEN IN DE ZON ÓF OM VAST TE KOMEN ZITTEN, DE HELE WINTER LANG, NET ALS WIJ.”

TERWIJL KOEK HET OVER DE ZON HAD, KEEK IK NAAR DE LUCHT BOVEN ONS OM TE ZIEN WAAR HIJ STOND. ELKE OCHTEND EN MIDDAG NOTEER IK DE POSITIE VAN OPKOMST EN ONDERGANG. ALWEER EEN TIJD GELEDEN HEEFT HIJ ZIJN LICHT EN WARMTE VERLOREN EN HET DUURT NIET LANG MEER OF DE POOLNACHT KONDIGT ZICHZELF AAN MET ZIJN UITSPANSEL VAN COMPLETE DUISTERNIS.

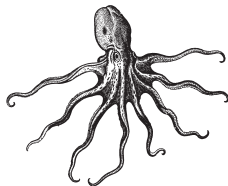
LANDSCHAPSKOP

DE BERG IS HIER EEN VUIST MET AFGEKLOVEN VINGERNAGELS. GEEN SPARREN, GEEN DENNEN, GEEN KRUIPEND NAALDHOUT, NIETS. EN DE DALEN ZIJN VOL IJS. WAAR IK VANDAAN KOM HEB IK GEEN DIKKE WINTERJAS NODIG. WAAR IK VANDAAN KOM IS DE NACHT EEN ZEE VAN STERREN EN STENEN. BOMEN. ALS DE MAAN TUSSEN DE WOLKEN TEVOORSCHIJN IS GEKOMEN EN DE TAKKEN VAN DE BOMEN IN EEN ZILVER LICHT LIGGEN, DAN IS ALLES STIL.

EEN ALLESOVERHEERSENDE STILTE HANGT DAN ONDER DE HEMEL-KOEPEL. EN ONDER DIE ZWARTE BOOG DIE ZICH DAN OVER DE VALLEI EN HET BOS BUIGT STAAT MIJN HUIS. MIJN HUIS IN HET BOS.

ZO EEN BOS IS DE LANDSCHAPSKOP VAN DE WEILANDEN EN DE AKKERS DIE TEGEN HEM AANLEUNEN. IEDER BEELD DAT EEN MENS IN ZICH MOET HEBBEN. ZO EEN BEELD DENKT HET BOS ALLEMAAL BIJ ELKAAR. WANNEER IEMAND EEN BEELD MOET HEBBEN DAT HEM NIET GOED KENT, DAN BETEKENT HET GAAN SCHREEUWEN IN HET BOS. OF GAAN LIGGEN. BIJ DE BOSGROND GAAN LIGGEN TOT IEDERE ZIEKTE WEGBLOEDT. IN HET BOS STROOMT HET BLOED DAT GEEN KLEUR MOET HEBBEN.

DAN KAN ER EEN SNEEUWWIT STILZIJNKUNNEN PLAATSVINDEN. EN DAN BEN JE MENSENVRIJ GESTORVEN.

VISCH

VANAF HET HOOGSTE PUNT VAN DE ACHTERSTEVEN BEKEEK IK, IN DAT STRALENDE LICHT DAT DE WITHEID VAN DE KUST MET HAAR EENZAME STRANDEN BESCHIJNT, HOE DE BEMANNING ROND HET SCHIP ZWOM, SPETTERDE EN SCHREEUWDE. HUN LICHAMEN, DIE HET ZON- LICHT NOOIT ZIEN, LEKEN OP BROODMAGERE BLEKE KIKKERS. TOEN IK ZE ZO ZAG, SOMMIGEN MET EEN ONGEZONDE PENS, ANDEREN ONDER DE BULTEN TEN GEVOLGE VAN HET SLECHTE LEVEN AAN BOORD, VOELDE IK EEN ONVERWACHT MEDELIJDEN. ZE GENOTEN MET VOLLE TEUGEN, ALS SCHOOLKINDEREN TIJDENS HET SPEELKWARTIER, ALS VRIJGELATEN GEVANGENEN. ZE SCHREEUWDEN, SCHOLDEN OP ELKAAR. IK ZAG DAT EEN VAN HEN EEN VIS VING. HIJ HIELD HEM GLINSTEREND BOVEN ZIJN HOOFD EN ZE LACHTEN. ZE WIERPEN DE VIS VAN DE EEN NAAR DE ANDER ALS IN EEN BALSPEL. EN DAARNA GOOIDEN ZE HEM NIET TERUG IN ZEE. ZE SMETEN HEM OP HET STRAND, OM HEM DAAR TE LATEN STERVEN. DE VIS LAG TE SCHOKKEN, IK ZAG HEM NAUWELIJKS MEER. IK ONDERSCHIEDDE ALLEEN NOG HET ZAND DAT HIJ IN DE STUIPTREKKINGEN VAN ZIJN DOODSSTRIJD DEED OPSTUIVEN.

LIEREMAN

ER TROK EEN
OUDE
LIEREMAN

ER TROK EEN OUDE LIEREMAN
LANGS D'OEVER VAN DE RIJN;
HIJ WAS ZOO ARM ALS OUD EN GRIJS,
ZOO ZWAK EN ZOO VOL PIJN.

“ACH!” ZUCHTTE HIJ, “WAAR ZAL DIT HEEN?
MIJN KRACHT IS THANS VERGAAN,
EN NERGENS TREF IK HEUL, NOCH TROOST,
NOCH MEDELIJDEN AAN.

ALS IK VOOR JAREN LUSTIG ZONG,
VROEG IEDER MIJ TOT GAST;
NU BEN IK OUD EN KRACHTELOOS,
EN IEDEREEN TOT LAST.

NU DWAAL IK EENZAAM OM EN ROND,
EN WEEN MIJN AANZICHT NAT;
HELAAS! MIJN ZANG IS DOF EN SCHOR,
MIJN SNAREN VOOS EN MAT.”

NERGENSHUIZEN

IK HEB MIJN WIJN OPGESPAARD. DEZE FLES. IK HAD HEM ONDER DE DEKENS. ZE WILDEN HEM STELEN. HÉ MAAN, ZE WILDEN HEM STELEN! ZEG EENS WAT!

IK HEB
MIJN
WIJN

IK HEB ROOD HAAR, IK LEES WEL EENS GEDICHTEN. ZE ZEGGEN DAT IK HARDOP DROOM. ZE ZEGGEN DAT IK NIET DRINKEN, ALLEEN MAAR DROMEN KAN.

OP EEN WINTEROCHTEND WAAIDE ER EEN ORDER OVER HET DEK, SNEEUW, WAARVAN EEN VLOK, "NAAR HUIS", OP MIJN JAS HAKEN BLEEF. TOEN LEEK HET OVER, WANT WE VOEREN WEG. HAVEN NA HAVEN, NAAR HET DIEPSTE NIETS. NERGENSHUIZEN. HET STOND NIET OP DE KAART, WIJ ZIJN BEDROGEN, WIJ ZIJN GEVANGEN.

DE ENE ZONDVLOED NA DE ANDERE RUKTE DE CONTINENTEN UIT ELKAAR, MAAR IK LAG AL EEUWENLANG IN EEN LODEN KAMERTJE OP DE BODEM VAN DE ZEE. ACHTER HET GLAZEN RAAMPJE ZWOMMEN EENOGIGE HAAIEN, ZE WAREN WOEDEND OMDAT ZE AAMBEIEN HADDEN.

LEES IK TEVEEL GEDICHTEN? IK DRINK! KIJK DAN! NEE, IK HEB GEEN DORST. IK DRINK NIET ZONDER DORST. IK LES MIJN TOEKOMSTIGE DORST. IK DRINK EEUWIG. IK HEB EEN EEUWIGHEID OM TE DRINKEN EN IK DRINK VOOR DE EEUWIGHEID. ER ZIT IN MIJN HELE LIJF GEEN HOL WAAR DEZE WIJN NIET ALS EEN WEZEL NAAR DORST GRAAFT.

WINDHAAN

HET WAS EEN LANGE WEG NAAR DE STAD. EEN WEG VIA DORPEN, AF EN TOE EEN HOOISCHUUR OF EEN VERVALLEN HUT. ER LAG IJS IN DE SLOOT, EEN WINDHAAN KNARSTE PIEPEND ROND ZIJN AS. DEZE WINTER WAS ER ÉÉN VAN BITTERE KOU EN SNIJDENDE WIND.

LANGS DE WEG LOOPT EEN RAFELIG, VERKLEUMD FIGUUR, PLATZAK EN HONGERIG. WANHOPIG. NIET MEER ZO ZEKER OF HIJ DE JUISTE BESLISSING HEEFT GENOMEN.

IK KON MIJN VOETEN NOG AMPER OPTILLEN, ZO VERDOVEND WAS DE KOU. IK WILDE IN EEN GREPPEL LIGGEN, M'N OVERJAS OVER MIJN OREN TREKKEN EN DROMEN VAN DAMPENDE KOOKPOTTEN EN MOKKEN VOL HETE BOUILLON. DAGENLANG STROMPELDE IK IN EEN SOORT VAN TRANCE SLINGEREND OVER DE WEG, KANTELDE VOOROVER IN DE STRUIKEN, SLOEG LANGUIT TEGEN DE GROND EN OMARMDE DE KEIHARDE AARDE ALSOF HET EEN DONSDEK WAS. ELKE KEER ALS IK STRUIKELDE RAAPTE IK MEZELF BIJ ELKAAR: "KOM OP JONGEN, OPSTAAN. JE BENT BINNEN HET UUR DOOD ALS JE HIER ZO BLIJFT LIGGEN. KOM OP NOU."

SCHRIELKIP

WAAROM HEB JIJ NOOIT, NOOIT ZO GEPRAAT ALS VANAVOND? IK
HEB ALTIJD VAN JE GEHOUDEN... NU HOU IK OOK NOG VAN JE...
IK VOEL DAT IK MIJN HELE LEVEN VAN JE ZAL BLIJVEN HOUDEN...

LUISTER EENS... WACHT OP ME. ALS HET LEVEN IS ZOALS JIJ MIJ AL-
TIJD HEBT GEZEGD, KOM IK TERUG, HOOR JE...

LUISTER, IK KOM TERUG, EN ALS HET WAAR IS WAT JIJ ZEGT OVER HET **WAAROM**
LEVEN... IK KOM TERUG. heb jij

MET ALLES WAT IK HEB.

OOK AL BEN IK RIJK EN HEB IK ALLE GELD VAN DE WERELD, IK KOM.
IK ZWEER HET JE!

HET GEEFT NIET. NEE, HET GEEFT NIET, ALS IK MAAR WEEET DAT JE
VAN ME HOUDT. KUN JE JE VOORSTELLEN WAT EEN VERRASSING HET
VOOR JE ZAL ZIJN? JE BENT HELEMAAL ALLEEN, HET IS AVOND... OP-
EENS, KRAK... DE DEUR GAAT OPEN... EN IK BEN HET... IK BEN TERUG-
GEKOMEN! IK KWAM HELEMAAL ALLEEN DOOR HET DONKER LOPEN,
OP ZOEK NAAR JOU... MAAR JIJ ZIET ME NIET, JE BENT ALLEEN... JE
HOOFD...

JE ZIT MET JE HOOFD OP JE HAND EN JE ELLEBOOG OP DE TAFEL... JE
KIJKT ME AAN... EN OPEENS... JE HERKENT ME EN ZEGT: BEN JIJ HET?
EN IK ANTWOORD: IK BEN TERUGGEKOMEN, WEEET JE NOG DIE AVOND?
DIE AVOND IS VANAVOND EN BUITEN WAAIT DE HARDE WIND, MAAR WIJ
VOELEN GEEN KOU EN GEEN VERDRIET. BEN JE BLIJ?

KALAN HUUTO

EEN JAAR IS NIETS. EEN VEER IN DE WIND, EEN ADEMTOCHT. JE
 EEN JAAR DRAAIT JE OM EN HET IS VOORBIJ. IJS, KNOP, BLAD, TWIJG. EEN-
 JAAR DEN IN DE SLOOT, STOPPELS OP HET VELD. DRIEHONDERDVIJFENZESTIG
 IS MORGENS, DRIEHONDERDVIJFENZESTIG NACHTEN. EEN VERSTUIKTE
 NIEGS ENKEL, EEN LOOPNEUS, DE DOOD VAN EEN VERRE NEEF. SPREEUWEN
 IN DE DAKGOOT, EEN ONTWORTELDE BOOM. RAMEN SCHUIVEN OPEN,
 GORDIJNEN DICT. DE ZON BRANDT KOPERGLANZENDE IN HET RUIT.
 EEN JAAR. EEN JAAR IS NIETS.

ZIJ STOND AAN HET EINDE VAN DE WERELD. DE KOUDE WITTE BOOG-
 LAMPEN WAREN GENADELOOS EN MAAKTEN ALLES NAAKT EN DEER-
 NISWEKKEND. MAAR ACHTER HAAR GROEIDE EEN VERSCHRIKKELIJKE
 DUISTERNIS. GEEN ZWART WAS ZO ZWART ALS DE DUISTERNIS RONDOM
 DE WITTE LAMPEN. DE DUISTERNIS HEEFT EEN VERSCHRIKKELIJKE
 STEM. DAARAAN ONTKOM JE NIET, HIJ OVERWELDIGT JE IN MINDER
 DAN GEEN TIJD.

HIJ DEED EEN SCHREEUW IN HAAR GROEIEN: DE NOOIT GEHOORDE
 VISSCHREEUW VAN HET EENZAME DIER, DAT DOOR ZIJN EIGEN ZEE
 WORDT OVERWELDIGD. HIJ WAST ALS DE VLOED EN RUIST MET DON-
 KERE VLERKEN DREIGEND ALS DE BRANDING. EN SIST VERDERFELIJK
 ALS SCHUIM.

“JE BENT EEN SCHRIELKIP, WEEET JE DAT WEL?”

ER WAREN HANDEN, GEZICHTEN, LIPPEN.

“BLIJF JE?” VROEG ZE ZACHT.

JA.

“LANG?”

JA.

“ALTIJD?”

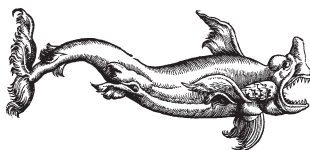
“JE HAAR RUIKT NAAR NATTE TAKKEN,” ZEI IK.

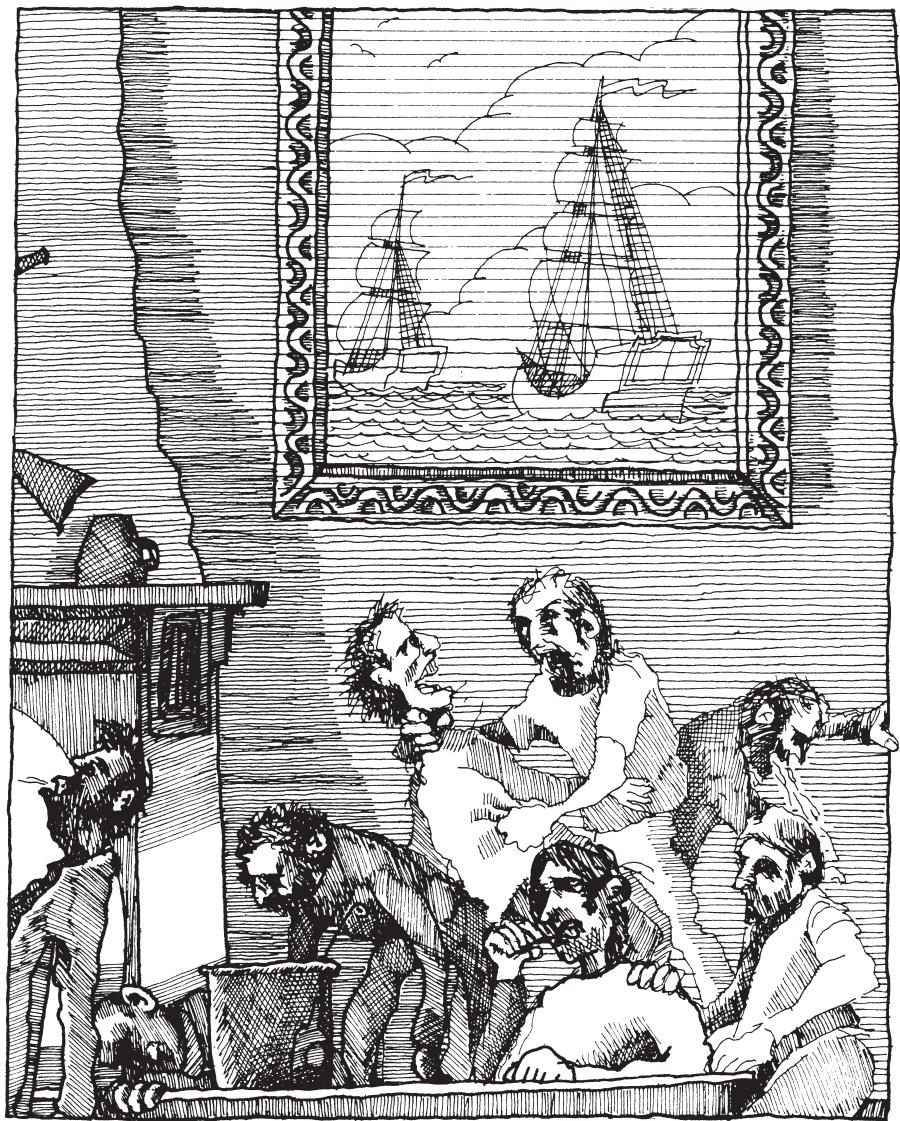
“ALTIJD?” VROEG ZE OPNIEUW.

IK RUKTE HET RAAM OPEN, DE NACHT GREEP MET KOUDE HANDEN NAAR MIJN NAAKTE BORST EN IK ZEI: "LUISTER EENS... WACHT OP ME. ALS HET LEVEN IS ZOALS JIJ MIJ ALTIJD HEBT GEZEGD, KOM IK TERUG, HOOR JE."

"BLIJF TOCH!" HAAR MOND SCHEMERDE ZIEKELIJK ROOD IN HAAR WITTE GEZICHT. MAAR IK LIEP MET HOL WEERGALMENDE STAPPEN WEG. EN ACHTER MIJ ZAKTE DE MAANGRIJZE STRAAT WEER STOM GEWORDEN TERUG IN HAAR STENEN EENZAAMHEID.

HET OPEN VENSTER PIEPTE. TOEN IK OMKEEK, WAS ACHTER HET RAAM EEN RODE MOND. "BLIJF TOCH," HUILDE DIE.

ACHTERBOEG

MIJN HART TRAANT AAN DE ACHTERBOEG

MIJN HART BEKLAD MET PRUIMTABAK.

ZIJ SPUGEN HET VOL STRALEN SOEP,

MIJN HART TRAANT AAN DE ACHTERBOEG:

BIJ ZIEKE GRAPPEN VAN DE GROEP

DIE IN EEN LACHSALVO UITBRAK,

MIJN HART TRAANT AAN DE ACHTERBOEG,

MIJN HART BEKLAD MET PRUIMTABAK.

STRAK EN STRAM EN STIJF RECHTOP

HEBBEN HUN GROLLEN HET VERKRACHT!

EN OP HET ROER PRIJKT HUN IKOON

STRAK EN STRAM EN STIJF RECHTOP.

WATER VOL TOVERKRACHT,

NEEM NU MIJN HART EN WAS HET SCHOON!

STRAK EN STRAM EN STIJF RECHTOP

HEBBEN HUN GROLLEN HET VERKRACHT!

ALS DE PRUIM HUN NIET MEER SMAAKT,

WAT DAN TE DOEN, HART DAT MEN STAL?

DAN HOORT MEN HIKKEN EN GEBRAL.

ALS DE PRUIM HUN NIET MEER SMAAKT:

KEERT ZICH MIJN MAAG EN BRAAK IK GAL

OMDAT MIJN HART WERD MURW GEMAAKT:

ALS DE PRUIM HUN NIET MEER SMAAKT,

WAT DAN TE DOEN, HART DAT MEN STAL?

MIJN HART
GRAANT
AAN DE
ACHTERBOEG

HOE DAN

DE TIJD ONTSNAPT. JA DAT IS HET. EN ZE ZITTEN ER ALLEMAAL ALS ZOUTZAKKEN BIJ. NIEMAND DIE WIL VLEGEN. HOE DIE EZELS ONTSENAPT ERVAN TE OVERTUIGEN DAT ZE MOETEN VLEGEN? EN TOCH IS HET LEVEN IETS ANDERS. IETS ANDERS EN DAAR HEBBEN ZIJ NIET EENS EEN IDEE VAN. DE ZIEL ALS EEN OCEAAN IN ZEVENTIG KILO VLEES. EN DAT-ZELFDE VLEES WIL VLEGEN. ALLES IN ONS VERLANGT ERNAAR NAAR DE WOLKEN OP TE STIJGEN, DE LANDEN IN DE WOLKEN TOT WERKELIJKHEID TE MAKEN... MAAR HOE DAN? ALTIJD KOMT DAT "HOE DAN" TEVOORSCHIJN EN IK... IK HIER, IK LIJD OM HEN, IK HOUD VAN HEN ALSOF IK HEN ZELF HAD GEBAARD, WANT IK HOUD VAN DIE MENSEN... IK HOUD VAN HEN ALLEMAAL. ZIJ ZIJN ZOMAAR OP AARDE, TERWIJL HET ANDERS ZOU MOETEN ZIJN. MAAR TOCH HOUD IK VAN HEN. IK VOEL DAT NU HEEL DUIDELIJK. IK HOUD VAN DE MENS. IK HOUD VAN HEN ALLEMAAL, ALSOF ZE ALLEMAAL MET EEN DUNNE DRAAD AAN MIJN HART VERBONDEN WAREN. EN DOOR DIE DRAAD NEMEN ZE MIJN BLOED MEE, MIJN LEVEN, EN TOCH, ONDANKS ALLES, IS ER ZO VEEL LEVEN IN ME DAT IK ZOU WILLEN DAT HET ER NOG VEEL MEER WAREN, OM NOG MEER VAN HEN TE HOUDEN EN HUN MIJN LEVEN CADEAU TE DOEN. JA, HET HUN CADEAU TE DOEN ALS EEN PLUK PRUIMTABAK. NU BEGRIJP IK IETS VAN JEZUS CHRISTUS. WAT MOET HIJ VEEL VAN DE MENSHEID HEBBEN GEHOUDEN! EN IK HEB NOG WEL EEN LELIJKE KOP. IK HEB EEN ENORM BREED, LELIJK GEZICHT. MIJN KOP IS NET EEN ZEILSCHIP MET DIE OREN. TERWIJL IK EIGENLIJK MOOI ZOU MOETEN ZIJN, ZO MOOI ALS EEN GOD. MAAR MIJN OOR IS NET EEN BLOEMKOOL EN MIJN NEUS EEN ENORM STUK BOT DAT DOOR EEN KLAP IS GEBROKEN. MAAR WAT GEEFT HET. IK BEN EEN MAN, PUNT UIT. EN IK MOET VEROVEREN. DAT IS ALLES.

DWARSDRIJVER

KLOS

EEN DAME DIE HUIST OP HET SPUI

WAS ZO TROTS ALS EEN KOETSPAARD EN LUI

IK BEKROOP HAAR ARGLISTIG

HET WAS DONKER EN MISTIG

een
DAME
DIE
MAAR... HELAAS...

STUUR

KLAARMAKEN VOOR HOUTHALEN! IK WORD HIER VERDOMME BESODEMIETERD WAAR IK BIJ ZIT. KLOS, OPSTAAN! ALLEMAAL OPSTAAN! JULIE DENKEN ZEKER DAT IK GEK BEN. KLAARMAKEN VOOR HOUTHALEN!

KLOS

TU ES UN FANFARON. NE TE BOURRE PAS LE MOU. AIE UNE FOIS LE COURAGE DE TE VOIR TEL QUE TU ES. TU ES AUSSI INTRAITABLE QUE LE NAVIRE LÀ DANS LA GLACE. UN ENQUIQUINEUR.

STUUR

AH JA JA. DAT ZEG JIJ. MAAR DAARMEE ZIT JE HELEMAAL FOUT, VRIEND. JE DENKT DAT JE MIJ ALLES OP DE MOUW KUNT SPELDEN. MAAR IK BEN NIET GEK. IK WEET VERDOMD GOED WAAR JIJ HEEN WILT. JIJ WILT MIJ ONDERGRAVEN. WAAROM ZEG JE DAT DAN NIET GE- LIJK. DAAR HOEF JE NIET ALLEMAAL VAN DAT GELEUTER BIJ TE HALEN. DAT GEFLUISTER. WANT JE DENKT MISSCHIEEN DAT IK HET NIET HOOR. DAT IK DOOF BEN. MAAR ALS ER OVER MIJ GEFLUISTERD WORDT HOOR IK ALLES. ALS ZE OVER MIJ FLUISTEREN DAN SCHREEUWT HET IN MIJN HOOFD. IK WEET HEEL GOED DAT ZE OVER MIJ FLUISTEREN. MAAR ER IS NIEMAND DIE VAN MIJ IETS TE ZEGGEN HEEFT. ZAL IK EENS WAT VERTELLEN? DIE KLOS SLA IK VANDAAG OF MORGEN HELEMAAL IN ELKAAR. DIE HEEFT MIJ OP EEN GORE MANIER IN DE MALING GENOMEN.

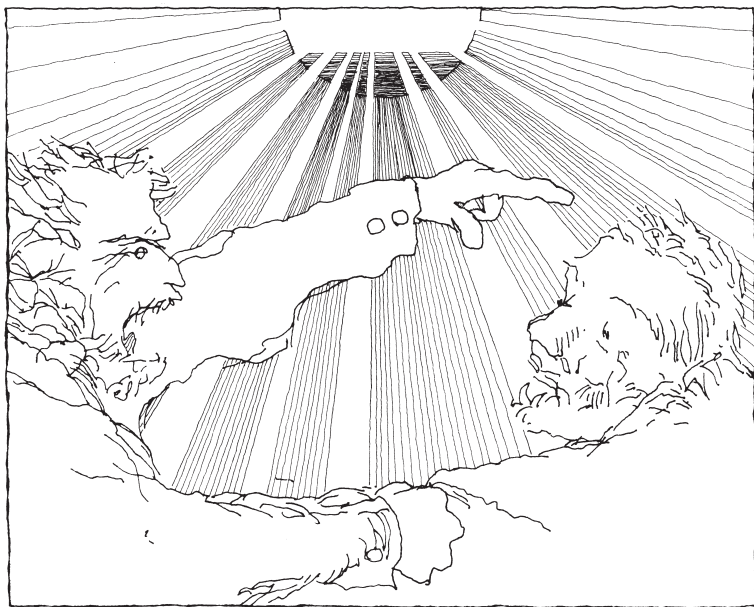
KLOS

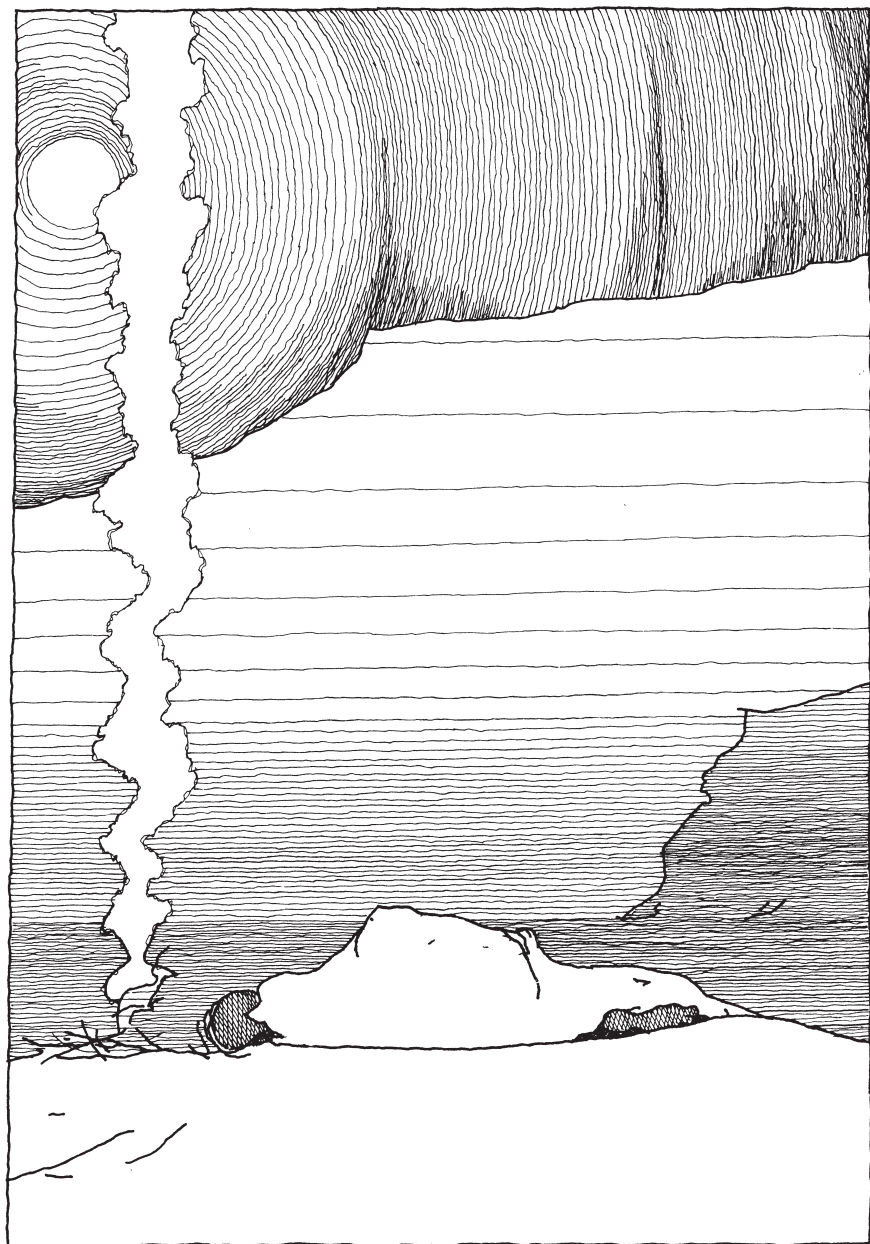
HAD JIJ MAAR EENS DE MOED OM JEZELF TE ZIEN ZOALS JE BENT. JE BENT NET ZO ONHANDELBAAR ALS HET SCHIP DAAR IN HET IJS. EEN

DWARSDRIJVER. JE WILT BEKLAAGD WORDEN, MAAR JE HEBT GEEN GE-
DULD VOOR HET VERDRIET VAN DE ANDEREN, WIER LEVENS DOOR JOU
VINGERS LOPEN ALS ZANDKORRELS DOOR EEN UURGLAS. ALS IK NAAR
JOU KIJK, STAAR IK IN BODEMLOOS VAT VOL ONBENUL.

STUUR

HET IS MIJN REPUTATIE DIE OP HET SPEL STAAT! DAAR STA JIJ NIET
BIJ STIL! JOUW VADER WAS EEN BREEUWER, ZEKER? VOLHARDING,
JONGEN, DAT IS HET ENIGE WAAR HET NU NOG OM GAAT. VOLHARDING!
MAAR DAT IS EEN WOORD DAT IN JOUW MOERSTAAL WAARSCHIJNLIJK
NIET VOORKOMT. WAT MOET IK ALS JULLIE HET NIET REDDEN, ALS
JULLIE HET AFLEGGEN TEGEN DIE GODVERGETEN KOU EN DE MOED
VERLIEZEN, ALS JULLIE NIET MEER VERDER KUNNEN, WAT DAN?

Rook

GEEN ROOK MEER UIT MIJN SCHOORSTEEN
 GEEN ROOK VOOR DE OPEN LANDSOGEN UIT MIJN HUIS
 MIJN HUIS HEEFT ZIJN LUISTER BEVROREN
 MIJN HUIS KOOKT GEEN VLEES MEER
 GEEN WARMTE
 GEEN UITGESTOTEN MENSELIJKHEID
 GEEN ELLENDE
 GEEN HUIS VAN MIJ MEER
 MIJN SMERIGE LEVENSGESCHIEDENIS VERHUIST
 UIT MIJN VERLATEN HUIS
 EN VERTELT **K**LOS
 HOE HET OP HEM UITKEEK
 GEEN MENS HEEFT EEN HEEL LEVEN BELEEFD
 ALLEEN DE LICHAAMSPIJNEN
 VOOR HET GEHEEL
 WAT HAD KUNNEN ZIJN
IEDER MENS IS EEN ZWAARGEWONDE VAN ZICHZELF
 EN VAN EEN GRONDGEBIED
 VANDAAG IS ER BEHOEFTE AAN EEN OFFER
 HET DODE VERWARMT DE WINTER
 DE WINTER VERROT ALLES
 WAT EEN VRUCHTIG LEVEN MOET WORDEN
 IEDERE KOUDE IS EEN DOODSBLOESEMBEVRIJDING
 EEN KOUDE IS ONSTERFELIJK
 EN STERFT ALLEEN MAAR ALLES AF
 EN DAN GAAT ZE WEG
 NAAR HUIS
 VER WEG
 NAAR HUIS NAAR HAAR TEMPERATUUR
 EN LAAT ALLES HELEMAAL ALLEEN

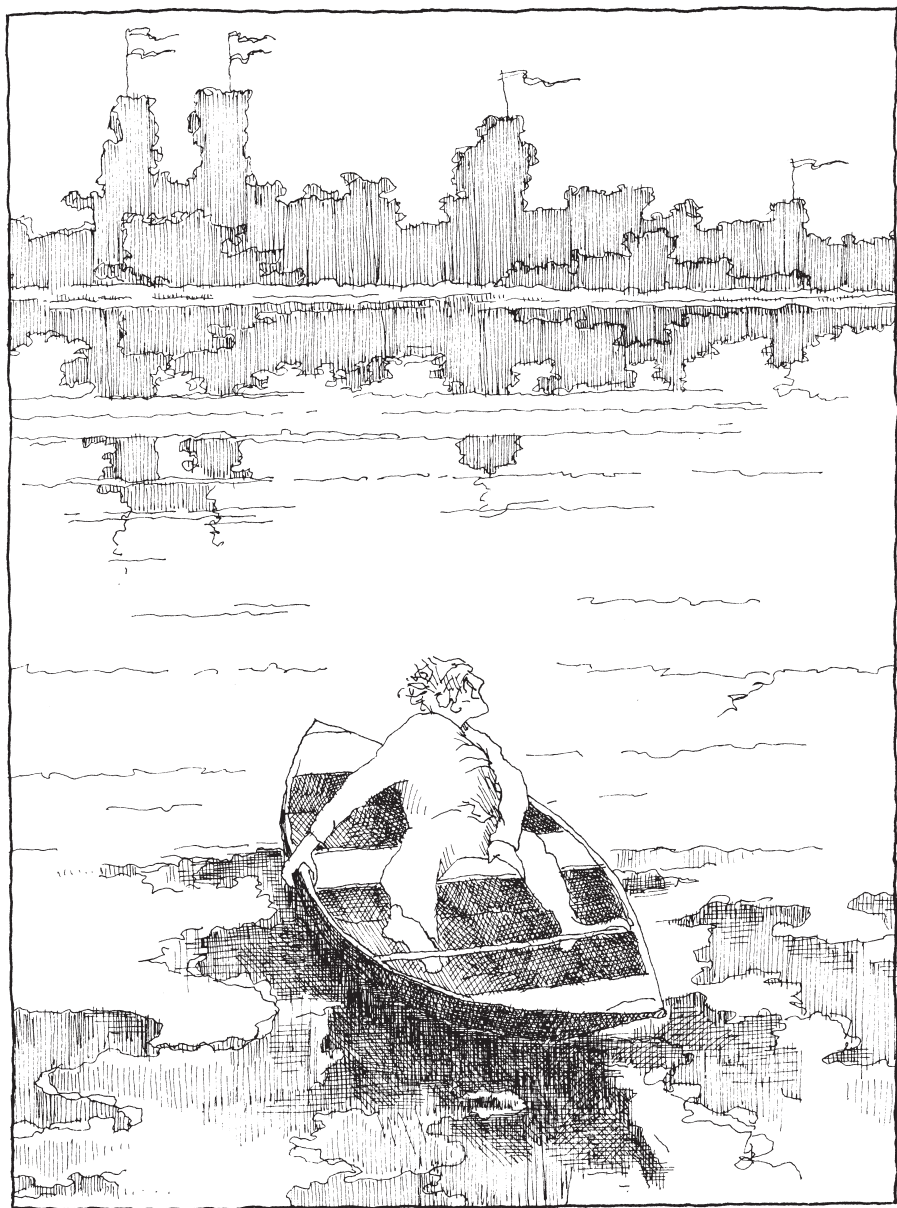
GEEN
 ROOK
 GEEN
 MIJN

GISTERMORGEN

IK DRIJF IN EEN JOL
 LANGS VERSIERDE STEDEN; MUZIEK
 KOMT MIJ ALS MEEUWEN TEGEMOET
 IK LACH EN WEET DAT IK ZEER ZIEK BEN
 ALS DE RUST MIJ NU MAAR OVERWON
 ZOU IK SLAPEN
 ZOU IK SLAPEN
 ZOU IK
 NIET MEER IN DE WERELD ALS
 IN EEN VISKOM RONDZWEMMEN
 MIJN HART OVERHOOP SMIJTEN
 IK ZOU ZEGGEN...

HET VERLANGEN ONDER DE MAATS OM WEG TE KOMEN WORDT STEEDS
 HEVIGER. STUUR IS AFWISSELEND HELDER EN DOL. AL TWEE DAGEN
 LANG BRABBELT HIJ ONSAMENHANGEND OVER DECOLLETÉS EN MOPS-
 HONDJES, OVER DE KRACHT VAN ZIJN ARM EN DE NAUWKEURIGHEID
 VAN ZIJN SCHOT, EN HOE ZIJN NAAM ZAL VOORTLEVEN IN DE GESCHIE-
 DENIS. GISTERMORGEN SPRONG HIJ ALS EEN KRANKZINNIGE UIT ZIJN
 BED EN BEENDE NAAR DE KOOI WAAR DE TIMMERMAN LAG TE STUIPEN
 VAN DE KOORTS. "KLOS, STA OP VAN JE ZIEKBED EN BOUW EEN BOOT
 VOOR ME."

DE ZIEKE STAK EEN KLEIN PAKJE MAGERE KNOKKELS UIT EN STUUR
 HIEP HEM UIT ZIJN KOOL. MET AFHANGENDE SCHOULDERS, GELE OGEN
 EN INGEVALLEN WANGEN SCHUIFELDE KLOS NAAR BUITEN, DE BIJ-
 TENDE KOU IN. HIJ WAS DE HELE MIDDAG BEZIG, RIEP AF EN TOE OM
 MEER HOUT. STUUR WAS IN ZIJN NOPJES. 'S MIDDAGS STAPTE HIJ NAAR
 BUITEN OM TE ZIEN HOE DE TIMMERMAN VORDERDE. HIJ BAANDE ZICH
 EEN WEG DOOR DE SNEEUW TOEN HIJ PLOTSELING STIL BLEEF STAAN.
 KLOS WAS AAN HET WERK, DAT ZEKER. HOEKJE VLAKKEN HIER, SPLIN-
 TERTJE SCHAVEN DAAR. HIJ WAS AAN HET WERK, MAAR HIJ BOUWDE
 GEEN BOOT. HIJ BOUWDE EEN DOODSKIST.

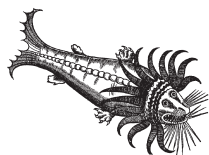
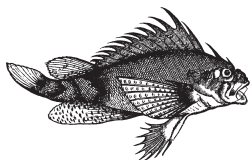
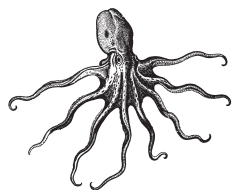
RONDEDANS

HET IS VREEMD, MAAR IK ZOU WILLEN DAT ER GEEN EINDE MEER AAN KWAM. DAT HET VERBLIJF HIER EEUWIGDUREND ZOU ZIJN. THUIS. WAT BETEKEN'T DAT: THUIS? DE ANDEREN PRATEN NERGENS ANDERS MEER OVER. MEDAILLES, BELONINGEN: WAT EEN GRAP. ALLES ZAL ZIJN ZOALS HET WAS. IK WEET DAT IK NIETS BEZIT DAT ENIGSZINS VAN WAARDE IS. HET ENIGE WAT IK ER IN MIJN DIEPSTE ELLENDE IS UITGEKRAAMD HEB IS BOEKENTAAL, GEWOON GEZWETS.

DE OPEN ZEE AAN DE HORIZON LAAT ME NU ONVERSCHILLIG, NET ALS DE MAAN DAARBOVEN DIE ME MET AL HAAR SCHIJNSEL AAN GEBAKKEN VIS DOET DENKEN. NIKS AAN TE DOEN. OP DIT MOMENT ZIE IK HET ZO. DE ZEE IS SNERT. IK HEB NU ZO'N PUNT VAN GEESTELIJKE VERROT'TING BEREIKT DAT IK ER NIET MEER WARM OF KOUD VAN WORD. IK HEB DUS EEN MOOI TOUW GESLAGEN EN IK HEB ER EEN LOSSE KNOOP IN GELEGD EN IEDERE OCHTEND ZEEP IK HET IN. OF IK BID TOT GOD ÓF IK MAAK ME VAN KANT. OF IK WORD GEK ÓF IK PAS ME AAN DIT ROTTIGE LEVEN AAN. DIT IS DE RONDEDANS DIE MIJN GEDACHTEN MAKEN.

MAAR IK ZAL OVERLEVEN. HET ERGSTE IS ACHTER DE RUG, ER IS NIETS MEER DAT DIE HALFGARE ONTDEKKINGSREIZIGER KAN DOEN OM MIJ IN GEVAAR TE BRENGEN. HIJ MAG DAN ZELFINGENOMEN ZIJN, VERBLIND DOOR AMBITIE — HIJ HEEFT IN IEDER GEVAL EEN DOEL VOOR OGEN, EEN REDEN OM TE LEVEN. ER MOET EEN REDEN ZIJN, EEN ALLESOMVATTEND GRONDBEGINSEL. VOOR KLOS ZIJN HET WAPENS, VOOR STUUR IS HET HET RISKEREN VAN ZIJN EIGENWIJZE LIJF OM DE WERELDKAART TE ONTSLUITEN EN ZIJN NAAM IN DE GESCHIEDENISBOEKEN TE KRIJGEN. EN VOOR MEZELF? OVERLEVEN ALLEEN IS NIET GE-NOEG. EEN HOND KAN OVERLEVEN, EEN VLOOI. ER MOET MEER ZIJN.

Teksten gebaseerd op werk van:

T. Coraghessan Boyle (Halfslaap)
R. Edric (Zaagvedel)
W. Schwab / J. Llamazares (Landschapskop)
T. van Rijswijk (Lierman)
T. Coraghessan Boyle (Windhaan)
T. Coraghessan Boyle /
W. Borchert / R. Arlt (Kalan Huuto)
H. Lodeizen / A. Rimbaud (De verte)
R. Arlt (Schrielkip)
A. Posse (Visch)
M. v/d Plas / R. Arlt /
Rabelais (Nergenshuizen)
A. Rimbaud (Achterboeg)
R. Arlt (Hoe dan)
T. Coraghessan Boyle / J. Arends (Dwarsdrijver)
W. Schwab (Rook)
H. Lodeizen /
T. Coraghessan Boyle (Gistermorgen)
T. Coraghessan Boyle / C. Pavese (Rondedans)

Tekstbewerking:

Ferry Heyne

Muziek:

(1-18) De Kift, behalve
(Liereman) De Kift / Pedro Gámez Laserna
(Kalan huuto) De Kift / Wilf Plum
(Nergenshuizen) De Kift / Niels de Wit

DE KIFT

Frank van den Bos : tekst, zang, harmonium, piano, lier
Ferry Heyne : tekst, zang, gitaar, lier, koper - Jan Heyne : trompet
Marco Heyne : zang - Pim Heyne : bas, gitaar, piano, lier
Eddie Kagie : tekst, zang - Xavier Serge Martin : tekst
Dolf Planteydt : lier - Wim ter Weele : slagwerk, gitaar, vedel
Niels de Wit : klarinet - Mieskuoro Huutajat : koor
Het Ongeschoold Mannenkoor (Dorps, Eddie, Edwin,
Ferry, Jan, Jos, Maarten, Marcel, Marco, Mathijs, Wim)

Vertalingen:

Tomas Monti (Duits)
Xavier Serge Martin (Frans)
Wilf Plum (Engels)

Vertalingen originele teksten:

Yolanda Bloemen (Pavese), Joris Diels (Rimbaud: 'De verte'),
Ber Fontaine (Posse), Ferry Heyne (Boyle, Edric), Tom Kleijn
(Schwab), Danny Meynderts (Llamazares), Hans van Pinxteren
(Rimbaud: 'Achterboeg'), Corrie Rasink (Llamazares), Mariolein
Sabarte Belacortu (Arlt), J.M. Vermeer-Pardoen (Rabelais),
W. Wielek-Berg (Borchert)

Tekstcorrecties:

Jos Kley

Illustraties:

Wim ter Weele
(monsters: anoniem)

Vormgeving:

Isabelle Vigier, Jos Kley

Opgenomen in Studio Toon te Oostknollendam
zomer/herfst 1996, gemixt winter 1996
door Dolf Koeienverhuur en De Kift

Verder bedankt:

Ajay, An, Andy, Anneke, Amsterdams Fonds voor de Kunst, Ber,
Dick Bruin, Colin, Guda, Hellen, Johan, JW, Maarten, Marion, The
Masters, Perry, Petri, Drukkerij Raddraaier BV, René, Inge Siezenga,
Peter Smidt (Conamus), Kees Spiekerman, Loek Rijken, Stan Rijken,
Susi, Tineke, Yoke, Stichting Zaanwerk

De Kift, Postbus 14, 1540 AA Koog aan de Zaan

Boekingen

**Stichting Moer-Staal 075-614.7537 tel. / 075-612.0904 fax (Marco)
website: www.dekift.nl / e-mail: info@dekift.nl**

Distributie

**Konkurrent BV, Postbus 14598, 1001 LB Amsterdam
©1997 De Kift / Konkurrel cat.no. K 175c
ISBN 90-803735-1-6**

